

РЕШЕНИЕ

№ 4992

гр. София, 20.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 08.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **5789** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по настоящото дело е образувано на основание Решение №7022/10.06.2021 г., постановено по адм.д. №3384/2021 г., с което ВАС е отменил Решение №459 от 28.01.2021 г., постановено по адм.д. №5660/2020 г. по описа на АССГ и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Предмет на съдебен контрол е Решение №26 по Протокол № 6, т. 26 от 23.01.2020 г. на Столичния общински съвет, с което е одобрен проект за подробен устройствен план - изменение на плана за регулация на кв.15, м. „в.з. Киноцентъра - 3-та част - разширение“, в който попада УПИ XVI-1162 - „за обществено обслужване“, район „В.“ и част от кв.111, м. „М. ливади-изток“, район „Г.“ за регулационно регламентиране на местата за разполагане на съоръжение за преминаване на пешеходци над СОП и свързаното е това изменение на плана за улична регулация от о.т.2а до о.т.3 (южно локално платно на СОП) и от о.т. 391 до о.т.496 (северно локално платно на СОП), оспорено от С. С. В. от [населено място]. В хода на настоящото производство се излагат съображения за незаконосъобразност на оспореното решение с твърдения, че същото е необосновано и постановено в нарушение на материалния закон, подробно мотивирани в представени писмени бележки. Предвид изложеното се иска отмяната му и присъждане на направените разноски.

Ответникът, Столичен общински съвет, чрез процесуалния си представител главен юрисконсулт П. А. оспорва жалбата като неоснователна. Излага доводи, че

оспореният акт е издаден от компетентен орган, в установената форма, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон, подробно мотивирани в представени писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Определението, с което е определен предмета на спора е влязло в сила на 25.10.2020 г. По делото са събрани писмени доказателства, включително съдържащите се в адм.д. №5660/2020 г. по описа на Административен съд - София-град. Приложено е заверено копие от образуваната преписка. Назначена е и приета съдебно-техническа експертиза, заключението по която е оспорено от ответника, по чието искане е назначена и приета повторна комплаксна СТЕ, заключението по която не е оспорено от страните.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

От представения по делото договор за доброволна делба, вписан в Службата по вписвания и нотариален акт № 58 том I, рег. № 1374, дело 50/2016 г. се установява, че жалбоподателят С. В. е собственик на ПИ с идентификатор 68134.1944.2893, от който е образуван УПИ Х.-1162 „за обществено обслужване“, кв.15.

Административното производство е започнало със Заповед №РА 50-345/25.04.2018 г. на Главния архитект на Столична община на основание чл. 135, ал. 5 ЗУТ /в относимата редакция/ във връзка със Заповед №СОА 17-РД09-622 от 19.06.2017 г. на Кмета на СО, с която е наредено да се изработи служебно проект за ПУП-ИПРЗ в обхват: УПИ XXI „за коо“, УПИ Х. „за озеленяване и инфраструктура“ и УПИ Х.-1162 за обществено обслужване от кв.15 м. „в.з.Киноцентъра - 3 част-разширение“, район В. и УПИ IV за озеленяване и УПИ за корекция на река, инженерна инфраструктура и озеленяване, кв.111, м „М. ливади-изток“, район Т..

От Писмо №РТР18-ВК08-1121-5/21.05.2019 г. на Гл. архитект на Район „Т.“ – СО се установява, че изработения проект е съобщен на основание чл.128, ал.1 ЗУТ и е проведено обществено обсъждане, като възражения и предложения по проекта, както и становища от общественото обсъждане не са постъпили. Видно от писмо №РТВ18-Г.-169-11/07.08.2019 г. на Гл. архитект на Район „В.“ при проведените в района процедури по обявяване и обществено обсъждане, в срока на съобщаването е постъпило едно възражение и идентично такова от общественото обсъждане. Проектът, заедно с постъпилото възражение от жалбоподателя по делото е разгледан и приет от ОЕСУТ, видно от Протокол ЕС-Г-60/13.08.2019 г. Възражението е прието за неоснователно с мотиви, че имота се засяга в степен, необходима за осъществяване на предвиденото мероприятие и не влияе върху възможностите за целесъобразно застрояване в него.

Към проекта е приложена обяснителна записка и са представени положителни становища от експлоатационните дружества. Приложено е геодезическо заснемане и експертна оценка за съществуващата едроразмерна растителност. Изработено е подробно геодезическо заснемане за устройствено проучване на бъдещ пешеходен надлез и проект за постоянна организация на движението, съгласуван на 19.10.2018 г. от Дирекция „Управление и анализ на трафика“ – СО, съгласно т.59 от Протокол №38/09.10.2018 г. на ПКТОБД при СО и приет от А., видно от писмо изх. №07-00-366/03.12.2018 г. Представено е и проектно изменение на КККР с обяснителна записка, комбинирана скица за пълна или частична идентичност и

кадастрален регистър на недвижимите имоти. От представеното удостоверение за приемане на проекта за изменение на КККР следва извода, че проектът е съгласуван преди одобряването му от СГКК – С. на основание чл.65, ал.2 и ал.5 от Наредба №РД-02-20-5/15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри.

На 23.01.2020 г. СОС е приел процесното решение №26, което е оспорено от жалбоподателя в посочената по-горе част, касаеща собствения му имот.

От приетите по делото заключения на СТЕ се установява, че съгласно ОУП, одобрен с Решение №960/16.12.2008 г. на МС имотът на жалбоподателя ПИ с идентификатор 68134.1944.2893, от който е образуван УПИ Х.-1162 попада в зона Оз1 – зона за обществено обслужващи дейности и озеленяване в градски район, съгласно т.16 от приложението към чл.3 от ЗУЗСО. Допустимите дейности в тази зона са застрояване със сгради за обществено обслужване. С параметри: плътност 30%, К. 1,2, озеленяване 50%. С действащия застроителен план от 2013 г. в кв.15, м. „в.з. Киноцентъра-3 част- разширение“, район „В.“ в УПИ Х.-1162 е предвидено строително петно за свободностояща нискоетажна /3 ет./ застрояване, разположено успоредно на страничните регулационни линии при устройствени показатели плътност 30%, К. 1,2, и височина 10 м. Съгласно плана имотът е с площ от 930,70 кв. м. По КК имотът е с площ от 964 кв. м. С процесното изменение на плана се променя източната граница на имота и площта му, която се намалява с 52 кв м. Графично новата регулация се допира до нанесеното в действащия застроителен план строително петно. С процесното изменение се намалява площта на допустимото в имота застрояване, поради което следва да се промени застроителното петно като ситуация и очертания.

Вещите лица са установили, че предвиденото с процесния план място на пасарелката е в непосредствена близост до спирки на градския транспорт и е съобразено със съществуващото дърво и бетонов канал от южната страна на СОП. Разстоянието до най-близката спирка на градския транспорт от южната страна е 88 м, а от северната страна е около 10 м. В случая с избора на място на пасарелката е отчетена възможността да се ползват общински имоти за израждането ѝ, както и в максимална степен да обслужва интересите на гражданите. Същата е предвидена на място, където и от двете страни на СОП има имоти общинска собственост, като от северната страна устоят на пасарелката, където са решени стълбите и асансьора, попада изцяло в имоти общинска собственост, а от южната страна, устоят на пасарелката, където са решени стълбите и асансьора, попада частично в имот общинска собственост и засяга два имота частна собственост – имота на жалбоподателя и ПИ 68134.1944.1238. Според заключението на СТЕ не е направен анализ на човекопотока, който ще я ползва.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Атакува се ИАА – Решение на СОС, попадащ в актовете по смисъла на чл.214, т.1 от ЗУТ, посочен изрично от законодателя като подлежащ на съдебен контрол. За да е процесуално допустима жалбата следва да е подадена от надлежна страна в предвидения в чл.215, ал.4 от ЗУТ срок. В случая, доколкото оспорващият се легитимира като собственик на имота, засегнат от оспорения акт, то безспорно е заинтересувана страна, тъй като е от кръга на лицата, посочени в чл.131, ал.2, т.1 от ЗУТ. Следователно е процесуално легитимиран да обжалва заповедта. С оглед приетото в Определение по адм.д. № 8542/2020 г. на ВАС жалбата е подадена в преклузивния срок за оспорване Предвид това съдът приема, че същата е процесуално

допустима.

Разгледани по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В съответствие с разпоредбата на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК - наличие на компетентност на административния орган, спазване на установената форма, спазване на административнопроизводствените правила при издаване на оспорения акт, съответствието му с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Съдът счита, че процесното решение е издадено от компетентен орган – Столичен общински съвет, в рамките на предоставените му съгласно чл.21 ал.1 т.11 от ЗМСМА правомощия. Доколкото се касае за изменение на ПУП-ПР, както и че предметът му е свързан с последващо отчуждаване на имоти, частна собственост за задоволяване на общински нужди, приложение намира императивната разпоредба на чл.21, ал.7 ЗОС, възлагаща именно на общинския съвет да одобрява ПУП. По аргумент от чл. 136 от ЗУТ, която изрично препраща към раздел III глава седма на ЗУТ, в която се намира и чл.129, ал.1 ЗУТ, СОС именно е компетентен да издаде оспореното решение.

Оспореното решение е издадено при спазване на законоустановената форма по чл. 59, ал. 2 от АПК, като в него изрично е посочено правното основание и фактическите причини, обусловили неговото издаване. Ответникът, чрез своите фактически констатации обосновано е посочил действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално осъществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес.

При извършената служебна проверка за спазване на административнопроизводствените правила, съдът намира, че в хода на процедурата по приемане на оспореното решение не са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на оспорения акт. Изработването на ПУП е възложено със Заповед № РА 50-345/25.04.2018 г. на Главния архитект на Столична община въз основа на делегираните му правомощия от кмета на СО. Изработен е проект, съобщен с обявление, обнародвано в ДВ, съгласно чл.128, ал.2 ЗУТ, като е дадена възможност за възражения, предложения и искания в едномесечен срок. Проведени са обществени обсъждания при обявяванията. Както се прие по-горе, проектът, заедно с постъпилото възражение е разгледан на заседание на ОЕСУТ, окомплектован е с необходимата обяснителна записка и с представените положителни становища на експлоатационните дружества. Изискано е представено становище от РИОСВ – С.. Разгледано е постъпилото възражение. Както е прието и в мотивите на отменителното решение на ВАС, в случая не е необходимо задание по смисъла на чл. 125, ал. 1 и 2 ЗУТ, тъй като със заповед на компетентния орган е разрешено служебно да се изработи проект за изменение на действащ ПУП, като актът е аналогичен на този по чл.124а, ал.2, ал.3 и ал.4 вр. ал.5 ЗУТ. Решение № 26 от 23.01.2020 г. е прието на заседание на СОС, проведено на 22.07.2021 г., обективизирано в протокол от заседанието №6, т. 26 от дневния ред, подписано от председателя на СОС. По тези съображения настоящият състав приема възраженията на оспорващото дружество за допуснати нарушения на административно производствените правила за

неоснователни. Предвид изложеното и съобразно обективизираното в съдебната практика и теорията становище, че процесуалните нарушения в административното производство са съществени, само ако са се отразили на правилността на крайните фактически и правни изводи на административния орган, съдът приема, че не са налице основанията за отмяна на акта по чл.146, т.3 АПК.

Не са налице и отменителните основания по чл.146, т.4 и т.5 АПК - противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Съображенията за това са следните:

Съгласно чл.110, ал.1 ЗУТ подробните устройствени планове могат да бъдат: план за регулация и застрояване - ПРЗ /план за регулация на улици и поземлени имоти и за режим на застрояване/; план за регулация - ПР /план за регулация на улици и поземлени имоти без режим на застрояване/; планът за регулация може да бъде план за улична регулация - П. /план за регулация само на улици и на поземлени имоти за обекти на публичната собственост/; план за застрояване - ПЗ; работен устройствен план - РУП /план за застрояване и силуетно оформяне/; парцеларни планове за елементите на техническата инфраструктура извън границите на урбанизираните територии.

Процесният ПУП - И., който се отнася до ПИ с идентификатор 68134.1944.2893, не противоречи на общия устройствен план, доколкото се установи от заключенията на вещите лица, че в устройствената зона, в която попада имота на жалбоподателя /Оз1/, няма забрана за изграждане на техническа инфраструктура, обекти за обществено обслужване, какъвто е пешеходният надлез. Съгласно чл.103, ал.4 ЗУТ „всеки устройствен план се съобразява с предвижданията на концепциите и схемите за пространствено развитие и устройствените планове от по-горна степен, ако има такива, и представлява по отношение на тях по-пълна, по-подробна и конкретна разработка“. Общият устройствен план определя общата структура на територията, предмет на плана, и преобладаващото предназначение на съставните и структурните части - местоположението и границите на териториите за населени места и селищни образувания; земеделските територии; горските територии; териториите за природозащита; териториите за културно-историческа защита; нарушените територии за възстановяване и териториите със специално, с друго или със смесено предназначение; общият режим на устройство на всяка от териториите по т.1 на чл.106 ЗУТ със съответните правила и нормативи, чиято конкретизация се постига с подробните устройствени планове и устройствените схеми към тях, както и с работните проекти. Тъй като нормата на чл.103, ал.4 ЗУТ е императивна, тя е задължителна за всички участници в процеса на проектиране и одобряване на подробни устройствени планове. Съгласно чл.104, ал.1 ЗУТ, „общите устройствени планове са основа за цялостното устройство на териториите на общините, на части от тях или на отделни населени места с техните землища. Предвижданията на общите устройствени планове, с които се определят общата структура и преобладаващото предназначение на териториите, видът и предназначението на техническата инфраструктура и опазването на околната среда и обектите на културно-историческото наследство, са задължителни при изготвянето на подробните устройствени планове“ /Решение № 3907 от 07.04.2015 г. по адм. дело № 13233/2014г. на ВАС на РБ, II-ро отделение/. Следователно, параметрите на одобрените с процесното решение в оспорената част планове относно ПИ с идентификатор 68134.1944.2893 следва да бъдат съобразени задължително със зоните и показателите,

предвидени в действащия ОУП на [населено място].

Решението, с което е одобрен процесния проект за изменение на ПУП - И. е издадено на основание чл.134, ал.1, т.1 и т.2 във вр. ал.2 от ЗУТ, а именно: при настъпили съществени промени в общественоеикономическите или устройствените условия, при които е бил съставен планът; при възникнали нови държавни или общински нужди за обекти - собственост на държавата, на общините или на експлоатационните дружества или отпадне необходимостта от изграждане на такива обекти. Действащият ПУП на[жк]в район „В.“ е одобрен с Решение №100 по протокол №32 от 10.12.2001 г. Следователно налице са били предпоставките по чл.134, ал.1, т.1 ЗУТ, свързани с одобряването на ОУП на [населено място] от 2009 г. Освен това нуждата от изграждане на пешеходен надлез над СОП е и основанието за служебно възлагане изработването на проекта за ПУП. Процесният ПУП - И. е изработен върху влязлата в сила кадастрална карта за територията на Столична община, с което е спазено условието по чл.115, ал.1 и ал.2 ЗУТ. Предвид изложеното съдът приема, че за ответника са били налице предпоставките за одобряване на ПУП, визирани в правните норми, посочени като основание за това.

Съгласно чл.108, ал.1 ЗУТ, подробните устройствени планове /ПУП/ конкретизират устройството и застрояването на териториите на населените места и землищата им, както и на селищните образувания. Предвижданията на подробните планове са задължителни за инвестиционното проектиране. Съгласно чл.110, ал.1 и чл.112, ал.1 ЗУТ с ПУП се определят структурата на територията, устройствените зони и територии с устройствен режим и конкретното предназначение на всеки поземлен имот. ПУП определя предназначението на конкретен поземлен имот, но в рамките на вече предвиденото предназначение на територията, обхващаща този имот според ОУП. Идеята на законодателя е при наличието на съществени промени в общественоеикономическите или устройствените условия, при които е бил съставен планът, и при одобряване или изменение на кадастралната карта за урегулираната територия, след като е приет и ОУП за територията на [населено място], да се изменят ПУП за конкретни поземлени имоти в съответствие с предвижданията на ОУП. Именно тук следва да се акцентира и без да се влиза в разсъждения извън предмета на делото, че разпоредбата на чл. 103, ал. 3 ЗУТ регламентира обхвата на ПУП - определят се конкретното предназначение и начин на устройство на отделните поземлени имоти, обхванати от плана.

От заключението на вещото лице по приетата СТЕ се установи, че с одобрения ПУП – ПР от имота на оспорвания се отнема площ от 52 кв. м, необходими за изграждане на предвидения пешеходен надлез. Установи се, че това води до намаляване площта на допуснатото с ПЗ застрояване в имота. Доколкото обаче това не води до промяна в характера и начина на застрояване в имота, не се налага изменение на действащия план за застрояване. Намаляването на застроена площ на сградата вследствие на отнетата площ от имота от 52 кв. м не води до неприложимост на действащия план за регулация. Изменение на плана за застрояване е необходима когато се предвижда промяна в характера / от нискоетажно към средно или високо/

или в начина на застрояване / от свободно към свързано/. Предвид това съдът приема, че като не е изменен и плана за застрояване на имота на жалбоподателя, заедно с изменението на ПР не е допуснато нарушение на материалния закон, което да е основание за отмяна на заповедта в оспорената част.

Както е прието и в решението на ВАС, в случая е неотнормирана разпоредбата на чл.15, ал.3 ЗУТ. Тази разпоредба е относима към изменение на ПУП по чл. 134, ал.2, т.6 ЗУТ - изменение на действащия ПУП в обхват поне на два имота, така че да се променят техните граници по съгласие на собствениците им. Оспореният административен акт е издаден на основание чл. 134, ал. 1, т. 1 и 2 ЗУТ и в случая не е налице хипотезата на чл. 15, ал. 3 ЗУТ.

Административният орган не е нарушил задължението си да приложи онези мерки, които са по-благоприятни за засегнатите от административния акт граждани, доколкото чрез тях се постига целта на закона. Само неспазването на правилата за разумно, добросъвестно и справедливо упражняване на правомощията на административния орган по чл. 6 АПК и чл. 108, ал. 5 ЗУТ, води до материална незаконосъобразност на оспорения акт.

В конкретния случай административният орган е действал в условията на оперативна самостоятелност, за наличието на която съдът проверява и преценява дали е спазено изискването за законосъобразност /чл.169 АПК/.

Съдът приема, че няма допуснато нарушение на разпоредбата на чл.108, ал.5 ЗУТ, според която предвижданията на плана трябва да са икономично осъществими и да дават възможност за целесъобразно устройство на урегулираните поземлени имоти и на кварталите. Целесъобразността на ПУП-И. по отношение на ПИ с идентификатор 68134.1944.2893, от който е образуван УПИ Х.-1162, не е компрометирана, тъй като от заключението на вещите лица се установи, че с избора на мястото на пасарелката е отчетена възможността да се ползват в най-голяма степен общински имоти и същата да е в максимална близост до спирките на градския транспорт.

При това положение, съдът приема, че предвиждането с оспорения план е целесъобразно, защото с него не се засягат в по-голяма степен права и законни интереси на собствениците на процесния имот. Административният орган не е нарушил задължението си да приложи онези мерки, които са по-подходящи за засегнатите от акта, доколкото и чрез тях се постига целта на закона. Спазени са правилата за разумно, добросъвестно и справедливо упражняване на правомощията по чл.6 АПК и чл.108, ал.5 ЗУТ. Не се доказва, че предвиденото с процесното решение е по-неблагоприятно за жалбоподателите, отколкото най-необходимото за целта, за която същото се издава.

Изследването за целесъобразност и икономичност на плана, изискуема по чл.108, ал.5 ЗУТ, следва да се извършва не само с оглед цялостното устройствено решение, но и при спазване разпоредбите относно отделните имоти и с оглед правата и интересите на всеки адресат на тези предвиждания. Безспорно следва да се намери справедлив баланс между частния и обществения интерес. Естествено е, че всяко лице ще претендира за застрояване в собствения си недвижим имот в максималните параметри, но структурното устройствено решение следва да бъде съобразено и с

множество други фактори, като напр. техническа инфраструктура, общи мрежи и съоръжения, по-благоприятна жизнена среда, която е свързана с ограничаване на презастрояването в столицата, площи, предназначени да отдих, озеленяване, спортно-атракционни дейности, детски площадки и т.н. В настоящия случай и за конкретния имот е налице превес на обществения над частния интерес, обезпечаващ отнемане на част от същия за изграждане на процесната пасарелка.

Конкретните регулационни предвиждания, включително отреждането за имотите, параметрите за застрояване в допустимите от закона, респ. ОУП граници, техническата инфраструктура са въпроси по целесъобразност, които са предоставени на свободната преценка на органа. При наличието на повече от една възможности, всяка от които е законосъобразна, изборът на определено регулационно решение е в оперативната самостоятелност на административния орган. По аргумент от чл.169 АПК компетентността на съда да я контролира е ограничена до преценката за нейното съществуване и съответствието на акта със закона. Действително, настоящият съдебен състав може единствено да съобрази дали ответникът е разполагал с дискрецията да реши да се изработи проект на ПУП в конкретния териториален обхват, но предмет на изследване е и спазено ли е изискването за законосъобразност на административните актове от СОС /чл. 169 от АПК/. Трябва да бъдат отчетени и принципът за съразмерност, изискващ административният орган да прилага онези мерки, които са по-благоприятни за гражданите, чиито права и законни интереси са засегнати от административния акт, и принципът за икономично осъществяване на предвижданията на плана и възможност за целесъобразно устройство на територията. В съответствие със ЗУТ и ЗУЗСО и преследваната легитимна цел съдът установи, че законосъобразно е извършена намесата от страна на СОС при издаването на решение, с което е одобрен проект на ПУП-И. за имот с идентификатор № 68134.1944.2893, от който е образуван УПИ Х.-1162 „за обществено обслужване“, кв.15, защото е намерен и постигнат баланс между частния и обществения интерес.

Предвид изложеното и при изследване на всички критериите по чл. 146 АПК във връзка с чл.168 АПК, настоящата съдебна инстанция обоснова извод за законосъобразност на Решение №26 по Протокол № 6, т. 26 от 23.01.2020 г. на Столичния общински съвет, в частта относно ПУП-И. за поземлен имот 68134.1944.2893, от който е образуван УПИ Х.-1162 „за обществено обслужване“, кв.15, тъй като същото е издадено от компетентен административен орган, при липсата на допуснати съществени процесуални нарушения и при спазване на материалния закон и неговата цел. При прилагане на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по смисъла на чл.170 АПК, ответната страна установи съществуването на фактическото основание, което е посочила в административния акт и изпълнението на законовите предпоставки, за да настъпят целените с издаването му неблагоприятни правни последици за оспорващия.

При този изход на спора основателно се явява искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на направените по делото разноски за възнаграждение на юрисконсулт, съгласно разпоредбата на чл. 143, ал.3 от

АПК и чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК. Съобразно чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и с оглед фактическата и правна сложност на делото, размерът на възнаграждението следва да се определи на 150.00 лева. Тази сума оспорващият следва да бъде осъден да заплати на Столична община.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. С. В. от [населено място] против Решение №26 по Протокол № 6, т. 26 от 23.01.2020 г. на Столичния общински съвет, с което е одобрен проект за подробен устройствен план - изменение на плана за регулация на кв.15, м. „в.з. Киноцентъра - 3-та част - разширение“, в който попада УПИ XVI-1162 - „за обществено обслужване“, район „В.“ и част от кв.111, м. „М. ливади-изток“, район „Т.“ за регулационно регламентиране на местата за разполагане на съоръжение за преминаване на пешеходци над СОП и свързаното е това изменение на плана за улична регулация от о.т.2а до о.т.3 (южно локално платно на СОП) и от о.т. 391 до о.т.496 (северно локално платно на СОП).

ОСЪЖДА С. С. В. да заплати на Столична община деловодни разноски в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: